

Ιστοριογράφοις ὅτου δὲν ἐπέχεον τὴν λαμπηδόνα τοῦ μεγάλου ὥπερ ἐν τῷ κράτει αὐτῷ εἶγεν ἀνέκδοτα Θρακίκα νομίσματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν μικρότερον εἶναι ἀργυροῦν, τὸ δὲ ἄλλο χαλκοῦν. Τὸ μὲν ἀργυροῦν ἀφ' ἑνὸς φέρει τὴν κεφαλὴν τοῦ Θήρα κατὰ πρόσωπον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τρεῖς δελφῖνας μὲ τὰ μόλις διακρινόμενα στοιχεῖα ΘΗ· ἔχει δὲ βάρος 73 κίλιον. Οὐ ποτὲ οὗτος δὲν εἴναι μὲν κενοφρυνής, κατὰ πρῶτον δύναται ἀπαντᾶται ἐπὶ ἀργύρου, διότι, καθὶ δεσμὸν γγωρίζω, πρῶτον σήμερον παρουσιάζεται ἀργυροῦν τῆς Θήρας νόμισμα. Τὸ δὲ χαλκοῦν ἀφ' ἑνὸς φέρει τὴν αὐτὴν ὁσκίτως κατὰ πρόσωπον κεφαλὴν τοῦ Θήρα, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ στοιχεῖα ΘΗ, καὶ τεῦρον ἡ βοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ἐμπροσθίων γρανάτων στηρίζεται. Περιεργον δὲ εἴναι δτὶ τὸ νόμισμα τοῦτο φέρει ἐπὶ τοῦ πρωτού τύπου, καὶ δεύτερον ἐκπτέρωθεν μηκότερον τύπον. Οὗτος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς τοῦ πρωτώπου τοῦ Θήρα εὑρίσκεται ἐντετυπωμένη μικρά τις ἑτέρα κεφαλὴ, ἡς ἡρίς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν τοῦ Θήρα ὑπὸ δὲ τὸν βοῦν ὑπάρχει τετράγωνόν τι ἐντύπωμα σῦν τὸ ἐμπεριεχόμενον ἐμβληματικόν διακρίνεται. Τὸ δὲ τὸν μέγρι τοῦδε γνωστῶν Θρακίκων νομίσματων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προκειμένων, συμπεσοῦνται εἰς 26. Παρατηρητέον δὲ ἐνταῦθα δτὶ ἡ ἐν τῇ σημιώσει τῆς 213 σελίδος τοῦ ὑπ' αἰσθ. 153 φυλλαλαδίου τῆς Παιδιάρας καταχωρισθεῖσα ἀπιγραφὴ ὡς ἐν 'Δημοργῷ τύρεμεσσα, εἰρέθη πρὸ δέκα ὡς ἔγγιστα ἐτῶν ἐν Θήρᾳ μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τῆς Παρίστης, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ πρύκηπος Μουσκάου ἐν τῇ κατὰ τὴν 'Ελάστονα Άσιαν καὶ τὸ Δίγκιον περιγράψαι του.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΜΠΕΛΙΟΣ.

....ΦΕΦΕΦ....

Ταῦρογρυπινέπογαι τινες ἔθνικης δραστηριότητος, τὰς ὁποίας οὐδεὶς κλάδος τῆς καθόλου φιλολογίας δύναται νὰ ἔξεικονισῃ καλλιεργεῖον τῆς δραματικῆς. Η δραμάνιος τραγῳδία τοῦ Αἰσχύλου διαγράφει τὸν ἐνθουσιασμὸν, τὴν πάλην καὶ τὰς νίκας τοῦ ἐλληνισμοῦ κατὰ τῆς 'Δεικνῆς ἐπιθέτως. Τὸ τολμηρὸν δράμα τοῦ Σεζπήρου ἐκφέρεται, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, τὴν ἀπελευθερωσιν τοῦ πνεύματος ἐκ τῶν πέδων τοῦ ματαιώνος, ἐκπρωσωπεῖ, ἐμψύχοι, καὶ ἐνσερχοι τὴν πολυτάραχτον τοῦ Κολόμβου, τοῦ Λουθήρου καὶ τοῦ Βάκωνος ἐποχήν. Τὸ Γαλλικὸν θέατρον τῆς παρελθούστης ἐκπογιαστηρίδος μπνεῖ τὰς ῥοπὰς τοῦ ἕθνους πρὸς τινα ἀνατροπὴν καθεστώτων, ἀνατροπὴν ἐνεργηθησμένην διὰ τῆς εἰκνογραφήσεως τῶν μεγάλων δη-

σάνεια τοῖ φέροντος τὴν ἀρχαϊκὴν ἀπιγραφὴν λίθου εἶναι ἐν μέρει ἐφθαρμένη, ὥστε τινὰ τῶν χραμμάτων εἰσὶν ἐξηραντισμένα ὡς ἐν τῷ πανομοιούποφραγμένοι. Ταῦτα δύναται, νομίζω, εὐκόλως ν' ἀναπληρώσωμεν, ὅδε γούμενοι οὐ μόνον ἐκ τῆς ἐννοίας ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σωζομένων ἰχνῶν. Ὅστε κατέμε τὴν ἀπιγραφὴν αὗτη ἐξηγεῖται οὕτω. Πραξιτέλης ο τοῦ Θερίνου ἐποίει δηλ. Πραξιτέλης ὁ τοῦ Θερίνου ἐποίει τῆς Φήσις (**) .

(**) 'Ἐν 'Αθήναις ὑπάρχει διοικ. 'Επιτελόν. Επικειμένον δτὶ τὴν δευτέρην τῶν ἀπιγραφῶν ὡς παραπεδεύσαν, θύλακεν δημοσιότητα προσέσθιε. Σ. Δ.

(**) Τίνες οἱ Φήσις; οὖτοι; καὶ πότεν ἡ λέξις; μὴ δὲ τοῦ φέρει;

